

РЕШЕНИЕ

№ 12263

гр. София, 17.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 30.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **2374** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е след като с решение № 2430 от 29.02.2024г. по адм. дело № 7009/2023 г. по описа на Върховен административен съд, е отменено Решение № 3870/12.06.2023г. по адм.дело № 1755/2023г. по описа на Административен съд София - град, последното - образувано по жалбата на А. М. С. срещу Ревизионен акт № Р-22221721003598-091-001 от 29.07.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП [населено място], потвърден в оспорената му част с Решение № 1745/04.11.2022г. на директора на Дирекция ОДОП, и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд. Указанията на касационната инстанция са за установяване на относимата фактическа обстановка, за извършване на преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, като съдът при новото разглеждане на делото се произнесе, първо по отношение на валидността на оспорения ревизионен акт във връзка с доводите за нищожност, въведени с отговора на касационната жалба, съответно и по съществуването на спора относно наличието на всички предпоставки за ангажиране на отговорността на жалбоподателя по чл.19 ал.2 от ДОПК.

При новото разглеждане на делото съдът е дал възможност на ответника да представи доказателства с оглед доводите за нищожност на ревизионния акт, развити от жалбоподателя А. М. С. пред касационната инстанция.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв.В. която поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорения ревизионен акт, като издаден при липса на предпоставките по чл.19 от ДОПК, както и да прогласи неговата нищожност, като издаден от териториално некомпетентен орган. Представя относима съдебна практика. Претендира разноси, съобразно представен списък на разноските за първото разглеждане на делото и пред касационната инстанция. Прави възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение, претендирано от ответника. Ответникът по жалбата- Директорът на дирекция "ОДОП"- С. при ЦУ на НАП, се представлява от юрисконсулт В.. Представя доказателства за компетентност на органите, издали оспорения ревизионен акт. В позиция по същество, доразвита в писмени бележки, моли за отхвърляне на жалбата, като счита ревизионния акт за издаден при наличието на всички предпоставки за ангажиране на отговорността на жалбоподателя по чл.19 от ДОПК, както и с оглед представените доказателства – за издаден и от компетентни органи по приходите. Претендира юрисконсултско възнаграждение за всяка от инстанциите, както и заплащане на платената държавна такса за касационно обжалване.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, след редовно призоваване, не участва при разглеждане на делото.

Административен съд София-град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните доказателства по делото, по отделно и в тяхната съвкупност, и взе предвид доводите на страните, съобразно с разпоредбата на чл.160 от ДОПК, прие за установено следното:

Обжалваният ревизионен акт е издаден след проведено ревизионно производство, започнато със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221721003598-020-001 от 22.06.2021г., връчена по електронен път на 19.07.2021г., изменена със Заповеди за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р-22221721003598-020-002/15.10.2021г. и № Р-22221721003598-020-003/ 17.11.2021г., с предмет извършването на ревизия на А. М. С. за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК, в качеството му на управител на „ДИДЖИТЕХ - СЕКЮРИТИ“ ЕООД и обхват задължения на дружеството по ЗДДС за периодите от 01.01.2016г. до 31.01.2019г. Ревизията е спряна със Заповед №Р-22221721003598-023-001/15.12.2021г. и възобновена със Заповед № Р-22221721003598-143-001/11.05.2022г.

Посочените заповеди са издадени от И. Х. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“, в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., упълномощен със Заповед № РД-01-287/10.05.2019г. на директора на ТД на НАП С. и Заповеди № 3-ЦУ-1659/05.05.2021г. и № 3-ЦУ-2299/22.06.2021г. на зам.изпълнителния директор на НАП.

Ревизионното производство приключило с издаване на 29.07.2022 г. на оспорвания в настоящото производство Ревизионен акт № Р-22221721003598-091-001 от 29.07.2022г., от И. Х. К., като орган възложил ревизията и Л. Д. Р., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията. Ревизионния акт е връчен на 15.08.2022г. .

В ревизионния акт са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Органите по приходите са анализирали доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорните периоди, като е изложил подробно съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи. Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт.

Изложените в РД мотиви предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК представляват мотиви и на РА. С РА е ангажирана отговорността на жалбоподателя по реда на чл.19 ал.2 от ДОПК, в качеството му на управител на „ДИДЖИТЕХ СЕКЮРИТИ“ ЕООД за задължения на дружеството по ЗДДС за данъчни периоди м.01.2016г., м.02.2016г., от м.05.2016г. до м.09.2016г., м.12.2016г., от м.02.2017г. до м.06.2017г., м.08.2017г., от м.12.2017г. до м.07.2019г., м.09.2019г., и от м.11.2019г. до м.01.2020г., установени с влязъл в сила Ревизионен акт № Р-22221719004373-91-001/20.03.2020г., както и по справки-декларации по ДДС. Задълженията са в размер на 35992,71 лв. главница и 31 432,99 лв. лихви.

Ревизионния акт е обжалван пред директора на ДОДОП, който с Решение № 1745/04.11.2022г. приел, че жалбата срещу ревизионния акт е неоснователна и потвърдил ревизионния акт, с който е ангажирана отговорността на жалбоподателя по реда на чл.19 ал.2 от ДОПК, за задълженията на горепсоченото дружество, на което е бил управител, за ДДС, за данъчни периоди м.01.2016г., м.02.2016г., от м.05.2016г. до м.09.2016г., м.12.2016г., от м.02.2017г. до м.06.2017г., м.08.2017г., от м.12.2017г. до м.07.2019г., м.09.2019г., и от м.11.2019г. до м.01.2020г., установени с влязъл в сила Ревизионен акт № Р-22221719004373-91-001/20.03.2020г., както и по справки-декларации по ДДС.

Жалбоподателят обжалвал ревизионния акт в оспорената му пред директора на ДОДОП част пред АССГ, като с Решение № № 3870/12.06.2023г. по адм.дело № 1755/2023г. по описа на Административен съд София – град, съдът е отменил Ревизионен акт № Р-22221721003598-091-001/29.07.2022г., издаден от И. Х. К.- орган, възложил ревизията и Л. Д. Р.– ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1745/04.11.2022г. на директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите.

При първото разглеждане на делото е приета като доказателство административната преписка. Други доказателства страните не са представили.

При новото разглеждане на делото ответника, чрез юрисконсулт В., представи доказателства относно компетентността на органите, издали оспорения ревизионен акт и основанията за възлагане на ревизията на орган от друга териториална дирекция, а именно – писмо № М-24-39-75#1 от 17.04.2024г. на зам. изпълнителния директор на НАП ведно с описаните в него приложения - указание № 20-00-70/29.04.2021г. на зам.изп.директор на НАП, Заповед № 3-ЦУ-1659/05.05.2021г. на зам.изп.директор на НАП, Заповед № РД-01-287/10.05.2021г. на директора на ТД на НАП С., докладна записка № 93-00-5429/03.11.2021г. до изп.директор на НАП, доклад № 93-00-2957/01.07.2022г. до зам.изп.директор на НАП и докладна записка № 93-00-2203/19.04.2021г. до изпълнителния директор на НАП.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

С оглед задължителните указания на касационната нистанция, при новото разглеждане на делото съдът следва да обсъди развитите в отговора на касационната жалба доводи на настоящия жалбоподателя за нищожност на оспорения ревизионен акт.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично посочени доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и

материалноправните разпоредби по издаването му. За валидността на акта съдът следи служебно.

Разпоредбата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК определя, че ревизията може да се възлага от: т. 1 органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция или т. 2 изпълнителния директор на Националната агенция по приходите или определен от него заместник изпълнителен директор – за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски.

В настоящия случай, началото на ревизионното производство е поставено със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221721003598-020-001 от 22.06.2021г. издадена от И. Х. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“, в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., упълномощен със Заповед № РД-01-287/10.05.2019г. на директора на ТД на НАП С. и Заповеди № 3-ЦУ-1659/05.05.2021г. и № 3-ЦУ-2299/22.06.2021г. на зам.изпълнителния директор на НАП.

Със заповедта за възлагане на ревизията е определено ревизията да бъде извършена от Л. Д. Р. – ръководител на ревизията на длъжност „Главен инспектор по приходите“ и Л. Б. Д., заемаща длъжността „главен инспектор по приходите“.

Относно компетентността на възложителя на ревизията - И. Х. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“, в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т. да възлага извършване на ревизии, като част от административната преписка, е приложена Заповед № РД-01-287/10.05.2022 г., издадена от директор на ТД на НАП – С., на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП във вр. с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и Заповед № 3-ЦУ-ОПР-9/21.05.2021г. на издиректор на НАП с която същият е оправомощил за изпълнителния директор на НАП да определя органи по приходите за които не се прилагат правилата на чл.7 ал.1 и чл.8 от ДОПК. Представена е и Заповед № 3ЦУ-ОПР-8/19.05.2021г. отново на изп.директор на НАП за оправомощаването на зам.изпълнителен директор на НАП да възлага организирането на надлежни действия с оглед извършването на проверки и ревизи по ДОПК.

Приета като доказателство при първото разглеждане на делото е и Заповед № 3-ЦУ-1659/05.05.2021г.на зам.изпълнителния директор на НАП, в която, на основание чл.12 ал.6 от ДОПК са определени органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл.7 ал.1 и чл.8 от ДОПК. Сред поименно изброените служители, в т.2 от заповедта, са посочени и И. Х. К., Л. Д. Р. и Л. Б. Д. и от ТД на НАП В. Т..

Процесният ревизионен акт е издаден от И. Х. К., на длъжност „Началник на сектор“ при ТД на НАП В. Т., в качеството му на орган, възложил ревизията, и от Л. Д. Р. – ръководител на ревизията на длъжност „Главен инспектор по приходите“, като същият е подписан с КЕП и от двете лица.

Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК, ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. Ръководител на ревизията е този, който е посочен в заповедта за възлагане - чл. 113, ал. 1, т. 2 ДОПК, съответно органът, възложил ревизията, е териториалният директор или лицето, на което са делегирани правомощията за това по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК.

Със заповед № 3-ЦУ-22299/22.06.2021 г. на зам.изпълнителния директор на НАП е наредено служителите на ТД на НАП, посочени в Заповед № 3-ЦУ-1659/05.05.2021г. на зам.изпълнителния директор на НАП, да осъществяват производствата по данъчно-осигурителен контрол по отношение на лицата, посочени като приложение

към заповедта, за които компетентната териториална дирекция, съгласно чл.8 от ДОПК, е ТД на НАП С.. От приложението към тази заповед (л.29 и л.31 гръб от адм.д. 1755/2023г.) се установява, че за извършването на ревизия на А. М. С. е определена ТД на НАП В. Т.. Контролните производства следва да бъдат възложени от началниците на сектори, посочени конкретно актове в абзац 2 от заповедта, сред които и Заповед № 3-ЦУ-1659/05.05.2021г. и определени от директора на ТД на НАП С. със Заповед № РД-01-287/10.05.2021г., издадена на основание чл.112 ал.2 т.1 от ДОПК. От съдържанието на последната посочена заповед се установява че в т.1.9 от нея е посочен И. Х. К., на длъжност „Началник на сектор“ при ТД на НАП В. Т..

Така възложеното ревизионно производство на А. М. С. приключва с издаването на ревизионен акт от органи по приходите на ТД на НАП – В. Т..

Съгласно разпоредбата на чл.10, ал.9 от ЗНАП, в сила от 01.01.2021 г., при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа. Разпоредбата на чл. 12, ал. 6 от ДОПК гласи, че правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор. Правомощията на органите по приходите по ал. 2 се осъществяват на територията на цялата страна независимо от компетентността по чл. 8.

Анализа на горесцитираните заповеди сочи, че ревизионното производство е възложено със ЗВР, издадена от началник сектор „Ревизии” при ТД на НАП – В. Т., на когото са възложени функциите на компетентен орган по чл.112 ал.2 т.1 от ДОПК от директора на ТД на НАП С. със Заповед № РД-01-287/10.05.2021г., издадена на основание чл.112 ал.2 т.1 от ДОПК и чл.11 ал.3 от ЗНАП, посочен като орган по приходите, за който не се прилагат правилата на чл.7 ал.1 и чл.8 от ДОПК в Заповед № 3-ЦУ-1659/05.05.2021г. на зам.изп.директор на НАП. За издаването на посочените заповеди зам.изпълнителния директор на НАП е овластен от изпълнителния директор вече посочените по-горе заповеди.

В заповед № 3-ЦУ-1659/05.05.2021г. на зам.изп.директор на НАП липсват мотиви, нито са представени доказателства, каква е необходимостта по смисъла на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, която налага органи по приходите от друга териториална дирекция, различна от тази по чл. 8 от ДОПК, да извършат ревизия на дружество със седалище в [населено място]. В титулната част на заповедта също не е посочен документ, обосновал издаването й.

При новото разглеждане на делото са представени от ответника докладна записка № 93-00-2203/19.04.2021г. от директора на дирекция „Контрол“ при ЦУ на НАП до изпълнителния директор на НАП (л.20-24) съдържаща предложение за подходи за ефективно използване на ресурсите в дирекция „Контрол“, отдел „Р.“ и отдел „Проверки“ при ТД на НАП във връзка с влезли в сила промени на чл.12 ал.6 от ДОПК и чл.10 ал.8 и 9 от ЗНАП. Докладната записка съдържа анализ на

натоварването на тези отдели и на един служител, както и възможни подходи за намаляване на натовареността на служителите в тези отдели на ТД на НАП С., която очевидно и повече от два пъти надвишава натовареността на служителите в останалите ТД. Сред тези подходи на първо място е посочено разширяването на компетентността на служителите от отдел Ревизии в ТД на НАП П., В. Т., Б. и В., за осъществяване на производства, за които е компетентна ТД на НАП С., с анализ на предимствата и недостатъците на подхода. Приетото като доказателство указание № 20-00-70/29.04.2021г. на зам.изп.директор на НАП съдържа създадената практическа организация за възлагане и осъществяване на контролни производства на лица с компетентна ТД на НАП С. от ТД на НАП В., Б., В. Т. и П. от зам.изп.директор на НАП.

Докладна записка № 93-00-5429/03.11.2021г. от зам.изп.директор на НАП до изп.директор на НАП съдържа анализ на резултатите от прилагането на предложената от него организация на работа с възлагане и осъществяване на контролни производства на лица с компетентна ТД на НАП С. от ТД на НАП В., Б., В. Т. и П. за период от 6 месеца, с предложение тази практика да продължи.

Съгласно разпоредбата на чл.10, ал.9 от ЗНАП, в сила от 01.01.2021 г. при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа. Разпоредбата на чл. 12, ал. 6 от ДОПК гласи, че правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор.

Съгласно чл.10 ал.2 от ЗНАП (Доп. - ДВ, бр. 12 от 2009 г., в сила от 01.05.2009 г., изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г., доп. - ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 01.01.2021 г.) "Изпълнителният директор може да възложи част от правомощията и дейностите по ал. 1 със заповед на заместник изпълнителните директори, директорите на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика", главния секретар, директорите на териториални дирекции в рамките на териториалната им компетентност или други служители от централното управление. При отсъствие правомощията на изпълнителния директор се упражняват от определен от него заместник изпълнителен директор." Правомощията на органите по приходите, посочени в ал. 2, с изключение на директорите на териториални дирекции, се осъществяват на територията на цялата

страна независимо от компетентността по чл. 8. За правомощията на директорите на териториални дирекции изрично е посочено, че се осъществяват в рамките на териториалната им компетентност, когато са им възложени по реда на чл.10 ал.2 от ЗНАП.

Анализът на горесцитираните заповеди сочи, че по делото ревизионното производство е възложено със ЗВР, издадена от началник сектор „Ревизии” при ТД на НАП – В. Т., оправомощен от директора на ТД на НАП С. със Заповед № РД-01-287/10.05.2021г., както и със заповед № З-ЦУ-1659/05.05.2021г. на зам.изпълнителния директор на НАП , който от своя страна е овластен от изпълнителния директор със заповед № ЗЦУ-ОПР-9/21.05.2021 г. В цитираните заповеди липсват мотиви, каква точно е необходимостта по смисъла на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, която налага органи по приходите от друга териториална дирекция, различна от тази по чл. 8 от ДОПК да извършат ревизия на лицето, чийто адрес се намира в [населено място]. Вярно е, че при новото разглеждане на делото са представени доказателства, обосноваващи, поради високата натовареност на служителите от ТД на НАП С., необходимостта от създаване на организация на работа с възлагане и осъществяване на контролни производства на лица с компетентна ТД на НАП С. на органи по приходите от ТД на НАП В., Б., В. Т. и П.. Съгласно ТР № 16/31.03.1975г. на ВС,, ОСГК, мотивите за издаването на акта, могат да се съдържат и в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административният акт, но органа, при издаване на заповедта, следва да се е позовал на този документ или същият да е представен отделно от издадения административен акт най-късно до изпращането на жалбата срещу акта до по-горестоящия административен орган или съда, чрез посочване в придружителното писмо или в друг документ, съдържащ се в административната преписка. В настоящия случай тези докладни записки и доклад, както и указанието, са представени едва при новото разглеждане на делото и след наведените доводи за нищожност на ревизионния акт, поради липса на компетентност на контролните органи.

Това налага извод, че цитираните заповеди са издадени без да са налице предпоставките за издаването им. Още повече делегирането на такива правомощия от заместник изпълнителния директор към орган по приходите от териториална дирекция, която не е териториално компетентна спрямо ревизираното лице противоречи и на нормата на чл. 112, ал.2 от ДОПК, в която изрично е посочено, че ревизията може да се възлага от: 1. органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция; или от 2. изпълнителния

директор на Националната агенция за приходите или определен от него заместник изпълнителен директор - за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. Ето защо изпълнителният директор или негов заместник, които са органи по приходите, могат да възлагат ревизия по отношение на данъчно задължени лица на територията на цялата страна, но така цитираната разпоредба не допуска възможност те да делегират правомощията си към конкретни органи по приходите от съответна ТД на НАП.

В съдържанието на цитираната разпоредба не се сочи друго лице, различно от изпълнителния директор или негов заместник да има правомощието да възлага ревизии по отношение на всички лица, независимо в коя териториална дирекция е седалището им, а конкретните органи по приходите в съответната ТД на НАП, компетентни да възложат ревизионно производство се определят от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. Анализът на цитираната разпоредба сочи, че дадените правомощия в чл. 112, ал.2, т.2 от ДОПК са изрична компетентност на изпълнителния директор или негов заместник, предвид което те не могат да бъдат предоставяни другиму.

Следователно в случая, не се установява наличието на предпоставките по чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, а именно необходимост ревизията да бъде извършена от органи по приходите от териториална дирекция, различна от тази по седалището на лицето, предвид което органите по приходите, извършили ревизията и издали ревизионния акт, не са били териториално компетентни да извършат ревизията, нито са били надлежно овластени, тъй като заместник изпълнителния директор не е имал нормативно призната възможност да делегира такива правомощия. Изложеното има за последица нищожност на ревизионния акт, тъй като е издаден от некомпетентни органи по приходите от ТД на НАП-В. Т..

Съобразно изхода на делото, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят претендираните разноски, съответно при първото разглеждане на делото в размер на 6260 лв. по адм.д. 1755/2023г. на АССГ и в размер на 6000 лв. за изготвяне на касационна жалба и представителство пред касационната инстанция или общо в размер на 12 260 лв.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН Ревизионен акт № Р-22221721003598-091-001 от 29.07.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП [населено място], потвърден в оспорената му част с Решение № 1745/04.11.2022г. на директора на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП С., с който е ангажирана отговорността на А. М. С. по реда на чл.19 ал.2 от ДОПК, в качеството му на управител на „ДИДЖИТЕХ СЕКЮРИТИ“ ЕООД за задължения на дружеството по ЗДДС за данъчни периоди м.01.2016г., м.02.2016г., от м.05.2016г. до м.09.2016г., м.12.2016г., от м.02.2017г. до м.06.2017г., м.08.2017г., от м.12.2017г. до м.07.2019г. , м.09.2019г., и от м.11.2019г. до м.01.2020г., установени с влязъл в сила Ревизионен акт № Р-22221719004373-91-001/20.03.2020г., както и по справки-декларации по ДДС, в размер на 35 992,71 лв. главница и 31 432,99 лв. лихви.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на А. М. С., направените по делото разноски в размер на 12 260 лв.

ИЗПРАЩА административната преписка на компетентната дирекция – ТД на НАП С. за възлагане на нова ревизия на А. М. С., за установяване на отговорността на А. М. С. по реда на чл.19 ал.2 от ДОПК, в качеството му на управител на „ДИДЖИТЕХ СЕКЮРИТИ“ ЕООД за задължения на дружеството по ЗДДС за данъчни периоди м.01.2016г., м.02.2016г., от м.05.2016г. до м.09.2016г., м.12.2016г., от м.02.2017г. до м.06.2017г., м.08.2017г., от м.12.2017г. до м.07.2019г. , м.09.2019г., и от м.11.2019г. до м.01.2020г., установени с влязъл в сила Ревизионен акт № Р-22221719004373-91-001/20.03.2020г., както и по справки-декларации по ДДС.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: